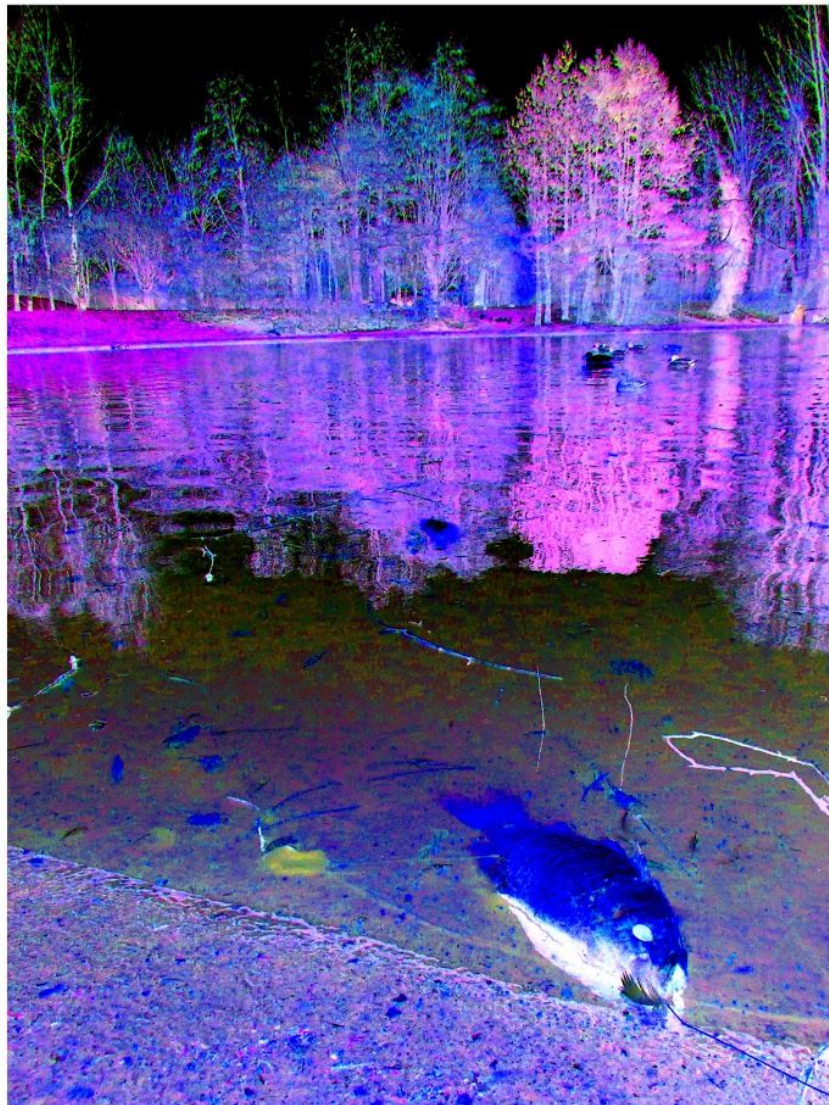

RADIO KLEBNIKOV

WEEKBLADEN #38

uitzending op 13/02/2021

insulatie

Het Programma van de Vrije Lyriek

RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN # 38

uitzending op 13/02/2021

*tekstverzameling vrijelijk te week gelegd , waaruit desgewenst de beschikbare stemmen op de
vermelde datum putten kunnen om zich ter aether te verheffen*

CC BY-NC-SA- Neue Kathedrale des erotischen Elends 2020

Lees Mij

- **RADIO KLEBNIKOV** selecteert zelf teksten uit wat er online verschijnt maar eenieder met toegang tot deze tekst mag en kan hier ook eigen teksten aanbieden (plakken, pasten) ter voorlezing.
- na de uitzending worden deze WEEKBLADEN als pdf-bestand gepubliceerd en verspreid via onze kanalen.
- opname in de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- geef voor elke tekst eerst de correcte **auteursnaam** op in **Kop 1** opmaak, gevolgd door de **titel** van de tekst (als die er is) in **Kop 2**. **kijk naar het voorbeeld op pagina 4.**
- gelieve geen teksten in deze 'Lees Mij' -sectie of tussen andermans werk te plakken!
- **RADIO KLEBNIKOV** behoudt zich het recht voor om de hier aangeboden teksten zonder enige verantwoording weerom te verwijderen.
- als je wil dat er **info over jou** als auteur in de pdf nadien staat...kan je die d'r zelf bijzetten
- alle teksten zijn en blijven uiteraard eigendom van de vermelde auteurs en resorteren hier én in de pdf na de uitzending onder [Creative Commons CC BY-NC-SA licentie](#)
- door ons geselecteerde auteurs die hun teksten hier NIET wensen, kunnen die zelf weghalen vóór de uitzending (selecteer en knip). Mensen die hun teksten verwijderd wensen te zien uit het online beschikbare PDF-bestand na de uitzending, kunnen hun verlangen naar vergetelheid kenbaar maken bij dv via dirkvekemans@yahoo.com

Antonin Artaud

EXTASE

Zilveren sintels, vuurkolenkroes
Met van zijn intieme macht de muziek
Geledigde vuurgloed, verlost, schors
Die doende haar werelden lost
Uitputtend onderzoek van het ik
Penetratie die zich te buiten gaat
Ha! de ijsbrandstapel op, samen
Met het brein dat het heeft bedacht.
De oude onpeilbare queeste
Extravaseert in genot
Voelbare zinnelijkheden, extase
In waarachtig zingend kristal.
O inktenmuziek, muziek
Muziek van bedolven kolen
Zacht, wegend, die ons verlost
Met zijn fosforgeheimen.

EXTASE

Argentin brasier, braise creusée
Avec la musique de son intime force
Braise évidée, délivrée, écorce
Occupée à livrer ses mondes.
Recherche épuisante du moi
Pénétration qui se dépasse
Ah! joindre le bûcher de glace
Avec l'esprit qui le pensa.
La vieille poursuite insondable
En jouissance s'extravase
Sensualités sensibles, extase
Aux cristaux chantants véritables.
Ô musique d'encre, musique
Musique des charbons enterrés
Douce, pesante qui nous délivre
Avec ses phosphores secrets.

ARTAUD 1956: Artaud, Antonin, *Oeuvres Complètes Tome I*, Gallimard, Paris 1956

Bibliothèque numérique romande: <https://ebooks-bnr.com/artaud-antonin-poemes/>

Nicholas Roerich

MORGEN

Ik voelde zoveel dat bruikbaar was
En nu ben ik het allemaal kwijt.
Als een beroofde reiziger.
Als een bedelaar die zijn bezittingen verloor.
Vergeefs herinner ik mij de weelde
Waarin ik ooit verbleef.
Het overvalt me, gedachteloos,
Onwetend wanneer de verloren kennis
Zal oplichten.

Gisteren nog wist ik zoveel,
Maar tijdens de nacht deemsterde alles weg.
Het is waar, de dag was groots.
De nacht was lang en donker.
De geurige ochtend kwam
Vers en wonderlijk
En verlicht door de nieuwe zon.
Ik vergat en mij werd ontnomen
Dat wat ik verzameld had.
Onder de stralen van de nieuwe zon
Smolt alle kennis weg.
Ik zie het onderscheid niet meer
Tussen een vijand en de vrienden.
Ik weet niet wanneer het gevaar
Dreigt. Ik weet niet meer wanneer
De nacht zal komen. En de nieuwe zon
Zal ik niet kunnen trotseren.
Alles wat ik ooit bezat,
Maar nu ben ik verweesd.

Spijtig dat ik niet vóór morgen
Het nodige herwinnen zal.
Maar deze dag is nog lang.
Wanneer zal het komen –
Die morgen?

(vertaald uit het Engels door dv – 12/02/2021)

TOMORROW

I knew so many useful things
And now I have forgotten them all.
Like a robbed traveler.
Like a beggar who has lost his possessions.
In vain I remember the riches
That long since were mine;
I remember unexpectedly, not thinking,
Not knowing when the perished knowledge
Will flash.

Only yesterday I knew much
But during the night everything dimmed.
It is true the day was great.
The night was long and dark.
Came the fragrant morning.
It was fresh and wondrous
And illumined by the new sun.
I forgot and was deprived of that
Which I had gathered.
Under the rays of the new sun
All the knowledge melted.
No longer can I distinguish
An enemy from friends.
I do not know when danger
Threatens. I do not know when
Night will come. And the new sun
I shall not be able to face.
All that I once possessed,
But now I am orphaned.
Pity it is that I shall again regain
The needed not earlier than tomorrow.
But today's day is still long.
When will it come—
The tomorrow?

uit Nicholas Roerich, *Flame in Chalice*, vertaald door Mary Siegrist (NY 1929), New York:
Nicholas Roerich Museum, 2017, ISBN 978-1-947016-03-3, p. 27-28

NKdeE

LAIS

CCLXXXVIII

Gans de wereld liep in het verloren,
alles dwaalde, wemelde en het zocht
vergeefs zijn plaats, lichamelijke sporen,
maar 't had om haar alleen dood verkocht.
Elke zang zonk weg in het grauwe krocht.

Alles van waarde is gratis. Ik geef
voortaan dus maar mijzelf weer prijs en streef
als iedereen het zachte sterven na.
Voel je mijn klank? Zie je wat ik beleef?
Jouw lijf is mijn luister, het gaat waar ik ga.

CCXCII

In eindig licht zie ik de ondergang
verschuiven van verlangen naar de dood
en stilte sneeuwt haar wonderlijke zang:
"o dwarreling, gebrek aan deel of nood,
het ruisen van uw wit vergeet ik nooit".
En handen plooiën rust in de handen.
En aarde onttrekt zich aan de landen.
En zeeën ruisen als een zijden kleed.
En stormen vuur verglazen de stranden.
Purper stof tintelt rond de teer van 't leed.

(>[LAIS2020.docx](#))

in 3 functies naar de exit

schaamte ();

bedek het, vlug

bedek het bedekte, vlug

bedek het bedekte bedekte, vlug

bedek de bedekking van het bedekte bedekte, vlug

bedek het bedekte, vlug

bedek het, vlug

bedek het bedekte, vlug

bedek het bedekte bedekte, vlug

schuld ();

wil je mij kopen, alsjeblief

wil je mijn reclame uithangen, alsjeblief

wil je mijn reclame kopen, alsjeblief

wil je tenminste de reclame voor mijn reclame uithangen, alsjeblief

wil je mij uithangen, alsjeblief

wil je mij kopen, alsjeblief

wil je mijn reclame uithangen, alsjeblief

wil je mijn reclame kopen, alsjeblief

walg ();

ga weg, wil je

ga verdomme weg, wil je

ga heel ver weg, wil je, nu meteen

sodemieter op, wil je

verdwij, want je stank is ondraaglijk

ga je nou 's ophoepelen, jij klootzak

jij bent een smet op je eigen smurrie, jij sloerie

ik wou dat ik jou was dan kon ik mij haten

exit ();

- wie zichzelf niet lief heeft, hoeft de ander niets te verwijten
- voor wie zichzelf bemint bestaat er geen ander
- liefde is blind
- vrede is oorlog
- helden en vijanden plassen of poepen niet
- ze zei zon, ik zag regen en toen kraste de boog
- de bloem die je kust wil de brij uit je kop
- en voor wie

echt waar

“The doctors of medicine have discovered that certain dreams of the night, for I do not grant them all, are the day’s unfulfilled desire, and that our terror of desires condemned by the conscience has distorted and disturbed our dreams.”

W.B. Yeats, *Per Amica Silentia Lunae* XII, 1917

“Back to the future”

Radio **Klandinista** '20-'24 secret command to activate SaNDGRaPH ITL-module

- > waar is het woord wie zal het weten
wie is verantwoordelijk wie zal het
zoeken wie zal het zeggen aan welke
betrokkene wie zal geloven wie niet

wil zal niet willen wie niet hoort niet
antwoorden wie zal de hoofdrol wie
een bijrol vertolken waar is het voelen
wie staat er daar in het donker wat

heb jij gedaan voor de zaak wie ben je
ècht hoe durf je mij te verwijten weet
je wel waar je wel weet je wel wat je wel

en hoe wij lijden het verdriet de terreur
de rompslomp van het verlangen ik gun ze
niet alles die dokters want dit is nog echt

> <https://www.dirkvekemans.be/2018/02/15/echt-waar/>

Robert Burns

Auld Lang Syne

Should auld acquaintance be forgot,
and never brought to mind?
Should auld acquaintance be forgot,
and auld lang syne?

Chorus:

For auld lang syne, my jo,
for auld lang syne,
we'll tak' a cup o' kindness yet,
for auld lang syne.

And surely ye'll be your pint-stoup!
and surely I'll be mine!
And we'll tak' a cup o' kindness yet,
for auld lang syne.

Chorus

We twa hae run about the braes,
and pou'd the gowans fine;
But we've wander'd mony a weary fit,
sin' auld lang syne.

Chorus

We twa hae paidl'd in the burn,
frae morning sun till dine;[b]
But seas between us braid hae roar'd
sin' auld lang syne.

Chorus

And there's a hand, my trusty fiere!
and gie's a hand o' thine!
And we'll tak' a right gude-willie waught,
for auld lang syne.

Chorus

William Wordsworth

The Solitary Reaper

Behold her, single in the field,
Yon solitary Highland Lass!
Reaping and singing by herself;
Stop here, or gently pass!
Alone she cuts and binds the grain,
And sings a melancholy strain;
O listen! for the Vale profound
Is overflowing with the sound.

No Nightingale did ever chaunt
More welcome notes to weary bands
Of travellers in some shady haunt,
Among Arabian sands:
A voice so thrilling ne'er was heard
In spring-time from the Cuckoo-bird,
Breaking the silence of the seas
Among the farthest Hebrides.

Will no one tell me what she sings?—
Perhaps the plaintive numbers flow
For old, unhappy, far-off things,
And battles long ago:
Or is it some more humble lay,
Familiar matter of to-day?
Some natural sorrow, loss, or pain,
That has been, and may be again?

Whate'er the theme, the Maiden sang
As if her song could have no ending;
I saw her singing at her work,
And o'er the sickle bending;—
I listened, motionless and still;
And, as I mounted up the hill,
The music in my heart I bore,
Long after it was heard no more.

EPILOOG

het stukalied

voor neo,
op de wijze van *Fairytale of New York* van *The Pogues*

de straten vol huizen de huizen te huur
de mensen tevreden de vijand getemd
de dagen zijn schaduw het eind is het vuur
de meiden verwerken de jongens tot vent

want de plaats staat niet stil
en de tijd werkt niet mee
de stuka's gaan komen
het gieren begint
de doden herrijzen
en hoog stijgt de zee
(de doden herrijzen
en hoog stijgt de zee)

daar zijn nog de armen daar ook de keel
de handen die dragen de vingers op handen
de vingers verstijven de angst doet haar deel
de vrijheid zal altijd in woorden verzanden

want de tijd staat niet stil
en de plaats werkt niet mee
de stuka's gaan komen
het gieren begint
de doden herrijzen
en hoog stijgt de zee
(de doden herrijzen
en hoog stijgt de zee)

de ziel is afwezig het hart is een spier
de vrouwen verstoppen de man in hun leed
de mannen vergrijzen hun vrouw is niet hier
het einde der tijden begint met een scheet

want de tijd staat niet stil
en de plaats werkt niet mee
de stuka's gaan komen
het gieren begint
de doden herrijzen
en hoog stijgt de zee
(de doden herrijzen
en hoog stijgt de zee)

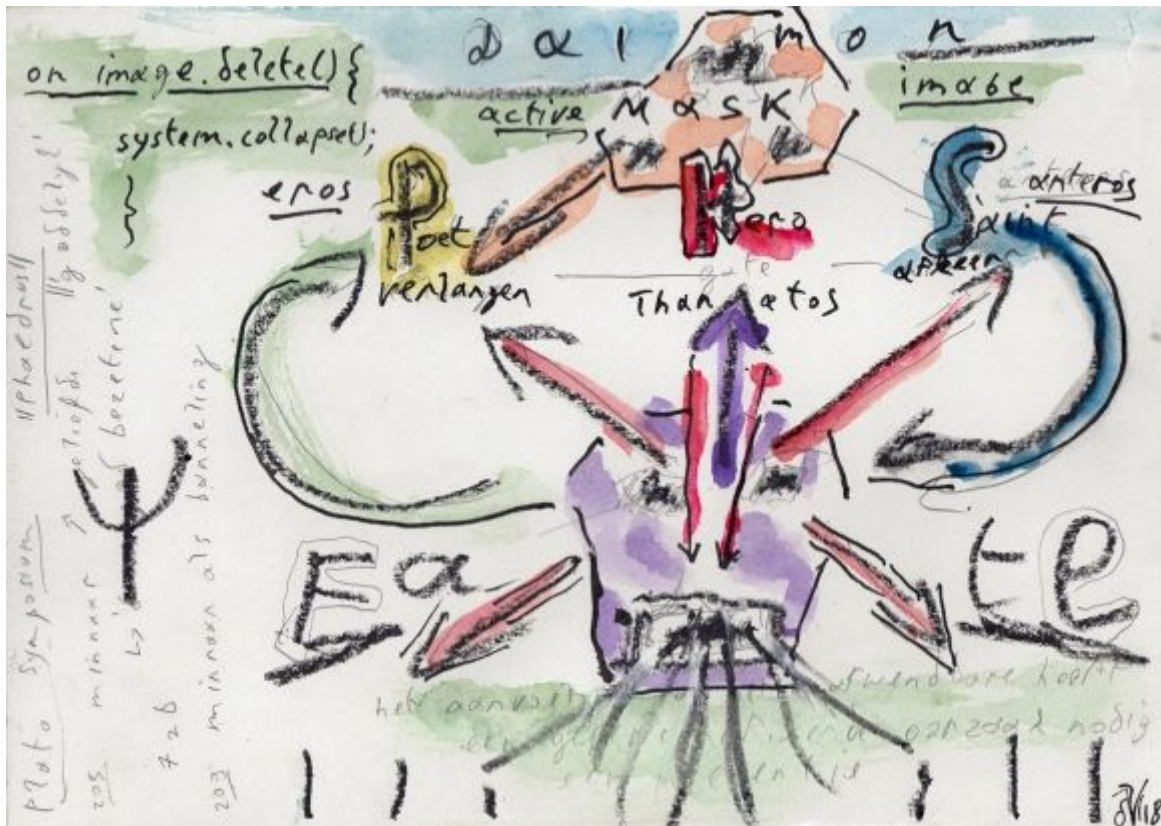
gelukkig mijn hond is enkel maar hond
zijn veld is geen landkaart enkel maar veld
de kakjes van dames van lust doen er kond
de geuren van teefjes vereren de held

maar de tijd staat niet stil
en de plaats werkt niet mee
de stuka's gaan komen
het gieren begint
de doden herrijzen
en hoog stijgt de zee
(de doden herrijzen
en hoog stijgt de zee)

RADIO KLEBNIKOV 13/02/2021 @19u58

INHOUD

Lees Mij	3
Antonin Artaud	4
EXTASE	4
EXTASE	4
Nicholas Roerich	5
MORGEN	5
TOMORROW	6
NKdeE	8
LAIS	8
CCLXXXVIII	8
CCXCII	8
in 3 functies naar de exit	8
schaamte ();	9
schuld ();	9
walg ();	9
exit ();	10
echt waar	11
Robert Burns	12
Auld Lang Syne	12
William Wordsworth	13
The Solitary Reaper	13
EPILOOG	14
het stukalied	14
INHOUD	16

dv 2018 – schema van de werking van het maskerconcept als poort in Per Amica Silentia Lunae van Yeats

als het masker wegvalt als ‘active image’ kan heel het systeem alleen maar kan instorten: er moet een Daimon achter het masker zitten, de presentie is nodig anders vallen alle stromen stil, de ‘keuzes’ Dichter-Held-Heilige storten in en er rest enkel nog het fatum van de materiële noodwendigheid die als onleefbaar wordt gedacht

er is wel al een sterk aanvoelen van noodwendigheid in de expressie: de Dichter kan enkel spreken uit teleurstelling, de Held enkel ten onder gaan, de Heilige enkel renonceren

de anteros van de Heilige wordt neutraal-afstandelijk gedacht, de afkeer is slechts onthechting, heeft qua intensiteit niets van het verlangen, de lust van de Dichter. Het religieuze lijkt hier voor Yeats enkel interessant als het een eenmakingsverlangen is, van Juan de la Cruz citeert hij ook de unie-met-god-extase

Yeats denkt echt in ‘beelden’: de Daimon drukt de impressies (van het avondlijke schermen) op de ogen van de dichter voor hij inslaapt, de beweging in bv. sectie VIII is goed te volgen in echte ‘tekstbeelden’ zoals bij Petrarca in de Triumpho de opeenvolging van mythologische tropen de beelden in het brein worden geactiveerd, zo activeert Yeats de tekstbeelden van Goethe – Heraclitus – The Wanderer, komt zo op de Daimon uit die als ‘tegenspeler’ meteen de geliefde (‘sweetheart’) activeert dan astrologie etc:

dit is geen 'logisch' tekstverloop (je moet niet de 'ideeën' volgen achter de woorden, maar de woorden toelaten de beelden te triggeren) maar een Swaanenburgse degressie, een *dérive*, een fatale gedrevenheid door de Daimon, een lopend programma dat haar beoogde werking op de lezer niet mist, het maakt de overtuiging van Yeats waar, van hardware op hardware.

Yeats schrijft de gedachtenbeweging, het leest ook in leesduur de duur van de gedachte (wat het tekstmasjintje hier ook doet: de schrijfacter is weggeschreven, de auteur lost op in de geschriften).

Op deze manier sterkt Yeats zich natuurlijk ook al schrijvende in zijn overtuiging: hij leest de eigen schriftuur en ervaart keer na keer de 'waarheid' ervan: "I know this to be true"

Het is ook 'waar', t.t.z. niet te falsifiëren, als je alle 'hulpklassen' beschikbaar hebt, alle data inclusief informatieve 'fermenten', dan werkt het programma ook en al lezende ervaar je de beeldenreeks van Yeats inclusief zijn waarheidsgevoel.

De ontologische status van die ervaring, van die 'waarheid' is N.O.P.. (Niet Ons Probleem), wij onderzoeken slechts of dit schema mits de nodige aanpassingen nog bruikbaar is, hoe dit kan bijdragen tot een beter auteursbegrip en in hoeverre we de Lyriekervaring programmeerbaar kunnen maken.

Radio Klebnikov

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscordio.be/luister.html>